

[Indenrigsministeren.]

nærmeste Tids Udvikling an og ogsaa at se Forløbet af nærværende Lovforslags Behandling i Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Hasle udtalte, at jeg i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 11. December 1934 og mine Udtalelser her i Tinget ved denne Lovs tredie Behandling havde haft Pligt til for længst administrativt at nedsætte Afgiften til den forud for denne Lovs Vedtagelse gældende Højde. Jeg tror, det ærede Medlem gjorde vel i at læse Loven en Gang til, han vil da se, at der i denne Lovs § 3, sidste Stykke, staar:

„Saafremt der for en Kreditforening ikke er truffet Beslutning om en større almindelig Konvertering af samtlige eller en Del af de i Omløb værende højere forrentede Kreditforeningsobligationer inden den 1. April 1935, er Indenrigsministeren bemyndiget til midlertidigt eller endeligt fra nævnte Dato igen at sætte de i ovennævnte § 5 i Loven af 16. December 1933 foreskrevne Afgiftsatsers i Kraft for vedkommende Forenings Vedkommende.“

Altsaa, jeg har Bemyndigelse til at ændre den fra nævnte Dato, det vil sige fra 1. April i Aar. Det ærede Medlem Hr. Hasle er vist ikke nær saa stor Jurist, som han selv somme Tider tror. Jeg har altsaa ikke Bemyndigelse til at gøre dette før 1. April. Paa den anden Side er det klart, at jeg i Henhold til det Tilsagn, jeg har givet her i Folketinget, vil føle mig forpligtet til at benytte denne Bemyndigelse, hvis en Ændring i Loven ikke er sket forinden.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de af Oppositionspartiernes Ordførere fremsatte Udtalelser vedrørende Konverteringsspørgsmaalet i Almindelighed og ogsaa vedrørende den politiske Side.

Ved dette Lovforslags første Behandling den 14. November 1934 udtalte jeg, at det var meget muligt, at Regeringen ikke formaade at løse denne Sag. Jeg præciserede dette nærmere ved at sige, at denne Konverteringsplan ikke vilde lykkes, hvis man som hidtil fra Oppositionens Side kun talte om, at man ønskede Konvertering, men ikke vilde anvende de Midler, som var nødvendige. Jeg sagde: Vil man naa Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne. Sandheden

om hele denne Sag er, at gennem 2 Aar har Oppositionen aldrig villet give Regeringen de Midler i Hænde, som gav Sikkerhed for lykkelig Gennemførelse af Konverteringen. Nu er vi altsaa ved det Tidspunkt, som ved første Behandling af mig blev kaldt anden Akt: Opgøret af Skyldspørgsmaalet i denne Sag. Det er for saa vidt et negativt Arbejde, men maaske kan alligevel navnlig Partiet Venstre opnaa at lære noget deraf, der kan faa Betydning for Fremtiden — hos de Konservative foreligger saadanne Muligheder sikkert ikke.

Det er rigtigt, at Konverteringen burde være løst allerede i 1933; det er dog ikke saadan, som nogle naivt giver det Udseende af, at i samme Øjeblik Renteloven af 1. Maj 1933, der nedsatte Indskudsrenten i Banker og Sparekasser, traadte i Kraft, kunde en almindelig Konvertering med Opsigelse af Obligationer og Udbetaling til Pari finde Sted. De, der fabler om noget saadant, glemmer, hvordan Forholdene var. Maa jeg minde om, at en stor Del af de jyske Kreditforeningers 4½ pCt. Obligationer i September 1933 stod i en Kurs af mellem 80 og 85. Enhver Tanke om en Pari-Konvertering af disse Landbrugsobligationer var paa dette Tidspunkt umulig; vilde man have en Konvertering for Landbruget gennemført hurtigt, var kun een Vej mulig, nemlig en Lovgivning, der bevidst sigtede paa at hæve de nye 4 pCt.s Obligationers Kurs sammenlignet med de gamle 4½ pCt.s. Denne Vej blev betraadt ved Regeringens Forslag af 19. September 1933, der sikrede Landbrugets Laantagere en fordelagtig Ombytning af Landbrugets Laan fra 4½ til 4 pCt.s Serier. Angaaende Bedømmelsen af dette Forslag af 19. September 1933 er der ikke mere nogen Tvivl. Landbruget som Helhed ved, hvad der forspildtes ved, at Venstre nægtede dette Forslag Fremme. Forslagets saglige Rigtighed var hævet over enhver Tvivl. Nu i Efteraaret, da Konverteringsspørgsmaalet behandledes ved et Møde i „Nationaløkonomisk Forening“, blev det da heller ikke modsagt, da Foredragsholderen fremhævede, at dette Forslags Principper var Udtryk for en rationel Betragtning af Konverteringsproblemet.

Ingen saglige Argumenter med Hensyn til Forslagets Opbygning eller dets Virkninger slog dette Forslag ned; dem, der spør-